

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

अल्पावशिष्टे सैन्ये तु कौरवेयान्महाहवे ॥ प्रहृष्टाः पांडवा भूत्वा निन्धिरेयमसादनं ॥ १६ ॥ एतस्मिन्नंतरे शूरः सौबलेयः प्रतापवान् ॥ प्राप्तेन सहदेवस्य शिरसि
प्राहरद्दृशं ॥ १७ ॥ स विद्वलो महाराज रथोपस्थ उपाविशत् ॥ सहदेवं तथा दृष्ट्वा भीमसेनः प्रतापवान् ॥ १८ ॥ सर्वसैन्यानि संक्रुद्धो वारयामास भारत ॥ निर्वि
भेदच नाराचैः शतशोथ सहस्रशः ॥ १९ ॥ विनिर्भिया करोच्चैव सिंहनादमरिंदमः ॥ तेन शब्देन वित्रस्ताः सर्वे सहयवारणाः ॥ २० ॥ प्राद्रवन्सहसाभीताः शकुने
श्वपदानुगाः ॥ प्रभग्नानथ तान्दृष्ट्वा राजा दुर्योधनो ब्रवीत् ॥ २१ ॥ निवर्त्तध्वमधर्मज्ञायुध्यध्वं किं स्त तेन वः ॥ इह कीर्तिसमाधाय प्रेत्य लोकान्समश्नुते ॥ २२ ॥
प्राणान् जहातियोधीरो युद्धे पृष्ठमदर्शयन् ॥ एवमुक्तास्तु ते राजा सौबलस्य पदानुगाः ॥ २३ ॥ पांडवान् भ्यवर्त्तत मृत्युं कृत्वा निवर्त्तनं ॥ द्रवद्भिस्तत्र राजेन्द्रकृतः
शब्दोतिदारुणः ॥ २४ ॥ क्षुब्धसागरसंकाशाः क्षुभिताः सर्वतो भवन् ॥ तांस्ततः पुरतो दृष्ट्वा सौबलस्य पदानुगान् ॥ २५ ॥ प्रत्युद्युर्महाराज पांडवा विजयोद्यताः ॥
प्रत्याश्वस्य च दुर्योधनः सहदेवो विशांपते ॥ २६ ॥ शकुनिं दशभिर्विध्वाह्यांश्चास्य त्रिभिः शरैः ॥ धनुश्चिच्छेद च शरैः सौबलस्य हसन्निव ॥ २७ ॥ अथान्यद्दनुरादा
यशकुनिर्युद्धदुर्मदः ॥ विव्याध नकुलं पृष्ट्वा भीमसेनं च सप्तभिः ॥ २८ ॥ उलूकोपि महाराज भीमं विव्याध सप्तभिः ॥ सहदेवं च सप्तत्यापरीप्सन्पितरंरणे ॥ २९ ॥
तं भीमसेनः समरे विव्याध नवभिः शरैः ॥ शकुनिं च चतुःषष्ट्या पार्श्वस्थांश्च त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ३० ॥ तेहन्यमाना भीमेन नाराचैस्तैलपायितैः ॥ सहदेवं रणे क्रुद्धा
श्छादयन् शरवृष्टिभिः ॥ ३१ ॥ पर्वतं वारिधाराभिः सविद्युत इवांबुदाः ॥ ततो स्यापततः शूरः सहदेवः प्रतापवान् ॥ ३२ ॥ उलूकस्य महाराज भङ्गेनाप्राहरच्छिरः ॥
सजगाम रथाद्भूमिं सहदेवेन पातितः ॥ ३३ ॥ रुधिराफुत सर्वाङ्गो नंदयन् पांडवान्युधि ॥ पुत्रं तु निहतं दृष्ट्वा शकुनिस्तत्र भारत ॥ ३४ ॥ साश्रुकंठो विनिःश्वस्य क्ष
त्तुर्वाक्यमनुस्मरन् ॥ चिंतयित्वा मुहूर्त्तं स वाष्पपूर्णक्षणः श्वसन् ॥ ३५ ॥ सहदेवं समासाद्य त्रिभिर्विव्याध सायकैः ॥ तानपास्य शरान्मुक्तान् शरसंघैः प्रतापवान्
॥ ३६ ॥ सहदेवो महाराज धनुश्चिच्छेदसंयुगे ॥ छिन्ने धनुषि राजेन्द्र शकुनिः सौबलस्तदा ॥ ३७ ॥ प्रगृह्य विपुलं खड्गं सहदेवाय प्राहिणोत् ॥ तमापतंतं सहसा धो
रूपं विशांपते ॥ ३८ ॥ द्विधा चिच्छेद समरे सौबलस्य हसन्निव ॥ असिं दृष्ट्वा तथा छिन्नं प्रगृह्य महतीं गदां ॥ ३९ ॥ प्राहिणोत् सहदेवाय सामोघान्यपतद्भुवि ॥ त
तः शक्तिं महाघोसां कालरात्रीमिवोद्यतां ॥ ४० ॥ प्रेषयामास संक्रुद्धः पांडवं प्रति सौबलः ॥ तामापतंतीं सहसा शरैः कनकभूषणैः ॥ ४१ ॥